Srijeda, 25.07.2012.g.

MISA JE SREDIŠTE MOJEG VJERSKOG I

DUHOVNOG ŽIVOTA.

ONA JE MENI MALO NEBA NA ZEMLJI.

Po mojem obraćenju imao sam potrebu da idem svaku nedjelju na misu.

U zatvoru je to bilo i rjeđe.

A po izlasku iz zatvora, kada sam mogao sam odlučivati o tome kada ću

na misu, JEDNOSTAVNO SAM OSJETIO VELIKU POTREBU DA

IDEM SVAKI DAN NA MISU. I IŠAO SAM.

Obitelj, prijatelji nisu to shvaćali. Pa sam išao kojekako i kojekuda na

mise, u razna mjesta i u razno vrijeme. Nisam htio nikoga žalostiti a niti

se praviti ohol i važan svojim svakodnevnim odlascima na misu.

Da me netko pitao od kuda mi takva potreba da idem svaki dan na misu,

vjerojatno ne bi imao neki suvisli odgovor kojeg bi drugi, koji nemaju

takvu potrebu, mogli shvatiti.

JA SAM JEDNOSTAVNO MORAO BITI

TAMO. JER TAMO, U CRKVI, NA MISI,

DOGAĐALE SU MI SE PREKRASNE

SITUACIJE.

TAMO SAM JA BIO JA. POGOTOVO NA

MISAMA GDJE ME MALO LJUDI

POZNAVALO.

PRED GOSPODINOM MOJIM MOGAO

SAM BITI BILO TKO I BILO KAKAV, ON

JE PREMA MENI UVIJEK BIO ISTI.

VOLIO ME BESKRAJNO, OSJEĆAO SAM

SE MIRNO I ZADOVOLJNO.

S vremenom mi je Gospodin, tamo u crkvi, na misi, dao spoznati sve

ljepše i ljepše spoznaje o duhovnom životu.

TOLIKE SNAGE I DUBINE DA SAM JEDNOSTAVNO, I DANAS JE

TAKO, ŽELIO JOŠ I JOŠ.

I zato mi je posebno drago kada mogu čuti i od drugih svjedočanstva što

njima znači MISA i što im se na njoj lijepo dogodilo.

Tako sam neki dan na Mariji Bistrici, u katoličkoj knjižari u sklopu svetišta,

na brzinu očima "projurio" po izloženim knjigama. Nisam baš imao

namjeru nešto kupiti, ali se to kod mene nikad ne zna.

ILI, BOLJE REĆI, KOD GOSPODINA, JER SAMO PO NADAHNUĆU

NJEGOVOG DUHA SVETOGA JA U ZADNJE VRIJEME KUPUJEM

KNJIGE.

I da, dogodilo se i sad, pogled mi je "zapeo" za prekrasnu sliku viđenja

vidjelice iz Fatime, koju je ona doživjela u samostanu gdje je živjela.

BOG OTAC RAŠIRENIH RUKU, RASPETI GOSPODIN ISPOD NJEGA,

DUH SVETI MEĐU NJIMA, HOSTIJA I KALEŽ U KOJI KAPLJE

ISUSOVA KRV, DJEVICA MARIJA KRAJ KRIŽA I SLAP SLOVA

KOJA PADAJU IZ KRVI KOJA KAPLJE IZ PROBODENE ISUSOVE

LIJEVE RUKE. I VIDJELICA ISPOD SVEGA TOGA U KLEČEĆEM

POLAŽAJU, SKLOPLJENIH RUKU.

TO JE SLIKA KOJA MI JE NAJFASCINANTNIJA OD SVIH SLIKA

VJERSKE TEMATIKE KOJE SAM DO SADA VIDIO.

TRAŽIO SAM JU U SVIM SVETIŠTIMA KOJE SAM DO SADA

OBIŠAO, POKUŠAO SAM JU ISPRINTATI S INTERNETA, NARUČIO

SAM JU KOD JEDNOG UMJETNIKA DA MI JU NASLIKA, NO DO

DANAS JU NISAM USPIO DOBITI.

ZNAM DA JE U FATIMI SIGURNO IMA I JEDNOG DANA ĆU JU

TAMO I KUPITI.

I bez nekog razmišljanja, uzeo sam tu knjižicu i kupio je. Mislio sam da je

u njoj svjedočenje vidjelaca iz Fatime. Već sam o tome nekoliko puta

čitao, no mogao sa to čitati i čitati.

Ali, Gospodin se uvijek pobrine da nas razveseli, samo mi moramo učiniti

svoje.

Kada sam počeo čitati knjigu, odmah sam vidio da se tu zapravo radi o

svjedočenju jedne žene CATALINE, laičke misionarke iz Cochabamba,

Bolivija.

Ispričala je što joj se dogodilo prilikom jednog dolaska i

prisustvovanja na SVETOJ MISNOJ ŽRTVI.

I JEDAN BISKUP, KOJI JE PROUČIO OVO NJEZINO

SVJEDOČANSTVO, NAPISAO JE DA U NJEMU NE NALAZI NIŠTA

ŠTO BI SE PROTIVILO SVETOM PISMU ILI NAUCI CRKVE. I DA

JEDNOSTAVNO VJERUJE DA SE TU RADI O DUBOKOJ NAUCI O

TAJNI SVETE MISE.

Knjižicu ima 76 stranica A5 formata i naravno da sam ju odmah

pročitao, toliko me fasciniralo to svjedočanstvo.

U TOM SVJEDOČANSTVU IMA I MISTIČNIH ISKUSTAVA,

PREKRASNIH DUHOVNIH SLIKA I SITUACIJA.

NO, ONO ŠTO ME FASCINIRALO U TOM SVJEDOČANSTVU JE TO

ŠTO SE ONO POKLAPALO, VIŠE ILI MANJE, I SA SVIM ONIM

ŠTO SAM JA DOŽIVIO I DOŽIVLJAVAM NA MISAMA NA KOJIMA

PRISUSTVUJEM.

NE NA TAKAV ŽESTOKI NAČIN KAO ŠTO JE TO DOŽIVJELA

DRAGA CATALINA, JER JE ONA SVE TO DOŽIVJELA NA JEDNOJ

MISI, NEGO NA PUNO BLAŽI NAČIN, POSTEPENO, ONAKO KAKO

JE TO GOSPODIN ZAMISLIO I ISPLANIRAO ZA MENE. KOLIKO

SAM KADA TREBAO I KOLIKO SAM KADA MOGAO NOSITI.

U daljnjem tekstu navest ću neke dijelove njezinog doživljaja koji su me

jako dirnuli a odnose se na sam tijek mise.

Kao prvo, draga Catalina je zakasnila na misu taj dan jer su se svećenici

već penjali na oltar kada je ona ušla.

I DRAGA DJEVICA MARIJA JU JE VODILA SVOJIM RIJEČIMA

KROZ MISU.

PRVO JU JE UPOZORILA DA DANAS NA MISI MORA BITI VRLO

PAŽLJIVA KAKO BI SVE ŠTO ĆE DOŽIVJETI MOGLA SVJEDOČITI

CIJELOM SVIJETU.

Naravno, draga Catalina bila je neizmjerno iznenađena ne

shvaćajući što joj se događa ali je u sebi donijela odluka da će

sve pažljivo pratiti.

I tako je svećenik došao do misne ispovijedi, POKORNIČKOG ČINA.

A PRESVETA DJEVICA JOJ JE REKLA: ***"Moli sad Gospodina iz***

dubine svoga srca za oproštenje svih tvojih promašaja. Moli

GA za oproštenje zato jer si GA uvrijedila; jer tako ćeš

biti dostojna imati povlasticu sudjelovati u Svetoj Misi."

I draga Catalina kaže da je sigurno tada u djeliću sekunde pomislila da je

ona ipak sada u stanju BOŽJE MILOSTI jer se prethodnu večer

ispovjedila.

NO, NEBESKA MAJKA JOJ JE NA BRZINU NABROJILA NEKOLIKO

NJEZINIH GRIJEHA IZ TOGA JUTRA KOJE JE UČINILA PREMA

DRUGIM LJUDIMA OKO SEBE, POGREŠKE PROTIV KRŠĆANSKE

LJUBAVI PREMA BLIŽNJEMU, KADA JE NA DRUGE BILA LJUTA

ILI OTRESITA.

POSEBNO JOJ JE SPOMENULA ŠTO JE NA MISU DOŠLA U

POSLJEDNJEM TRENUTKU TE ĆE SADA NA NJOJ SUDJELOVATI

BEZ PRIPRAVE:***"Zašto morate doći u posljednjem trenutku?***

Trebate već ranije biti u crkvi, da bi ste izgovorili molitvu

i zamolili GOSPODINA da pošalje SVOJEGA DUHA SVETOGA,

da vam dadne duha mira i pomirenja, i da potjera iz vas

duhove ovoga svijeta, dnevnih briga, osobnih problema i

rastresenosti, da bi ste bili sposobni ispravno i dostojno

doživjeti taj tako sveti trenutka Euharistije. Ali vi tek

dolazite kad je slavlje već započelo, i sudjelujete u njemu

kao da bi to bio neki bilo koji događaj, a da se niste na

neki način duhovno pripremili za to. Zašto? To je doista

uvelike čudno.

Vi ste pri trenutku najvećeg dara od strane Svevišnjeg, ali

to ne znate tako visoko cijeniti."

Draga Catalina, a i ja, radi sebe i drugih koje znam, koji ne dođu na misu

barem 5-10 minuta prije, OSJEĆALA SE JAKO POSRAMLJENO.

A kod pjevanja SLAVE DRAGA GOSPA JOJ JE REKLA: ***"Slavi i***

veličaj sa svom svojom ljubavlju PRESVETO TROJSTVO;

potpuno priznajući se NJEGOVIM stvorenjem."

Koje li duhovne snage i punoće

u tim riječima!

A prije SLUŽBE RIJEČI PRESVETA DJEVICA tražila je od drage

Cataline da za njom ponavlja slijedeće riječi: ***"GOSPODINE, danas želim posve brižljivo slušati TVOJU RIJEČ i donijeti bogate plodove. Neka TVOJ DUH SVETI tako očisti i pripravi tlo moga srca, da TVOJA RIJEČ raste u meni i dobro se razvija. Očisti moje srce i dušu da za to budem spremna i dostojna."***

I dalje joj je DJEVICA MARIJA rekla:

"Ja želim da pažljivo slušaš čitanja i cijelu svećenikovu propovijed. Sjeti se da u Bibliji stoji: 'RIJEČ BOŽJA ne

vraća se natrag bez ploda.' (Iz 55,10-11) Kad pažljivo

slušaš, ostat će nešto, od svega što slušaš, u tebi. Moraš

onda pokušati za vrijeme cijelog dana razmišljati o tim

riječima, koje su ostavile traga, dojma, u tvojoj nutrini, i

sjećati ih se. Ponekad su to možda samo dvije rečenice,

drugi put je cijelo Evanđelje; ili možda samo jedna jedina

riječ: svakako ono, što u tebi ostane, trebaš kušati u

ostatku dana i radovati se tom ukusu. I onda će se ta

RIJEČ u tebi 'utjeloviti', budući da je to način koji mijenja

život, u kojem se jednostavno dopušta da BOŽJA RIJEČ

mijenja samog pojedinca.

"I sad pak reci GOSPODINU, da si ovdje da bi to slušala,

da ti to rado želiš, da ti ON to treba objaviti u tvom

srcu."

I tu je draga Catalina prvi put "pukla". Jer je shvatila koliko je

Gospodin vrijeđala svojim otvrdnulim srcem, da je svoju djecu SAMO

učila nedjeljom ići u crkvu, jer je to upravo Crkva zapovjedila i tražila, **A**

NE IZ LJUBAVI I IZ POTREBE ISPUNITI SE BOGOM…, DA

JE PRISUSTVOVALA TOLIKIM MISNIM SLAVLJIMA NAJČEŠĆE

IZ OBVEZE ILI ZBOG DRUŠTVENIH PRILIKA I OBIČAJA, I

TIME VJEROVALA DA ĆE BITI SPAŠENA.

DA JOJ NIKADA, KAO I MNOGIMA OD NAS KOJI IDEMO

NA MISE, NIJE NI U SNU BILO NA PAMETI*ŽIVJETI I*

DOŽIVLJAVATI SVETU MISU.

I DALJE:

"KOJE NEZNANJE SPRAM NAŠE CRKVE I SPRAM

SAKRAMENATA!

KOJOM SE NEKORISNOŠĆU BAVIMO I KOJE JE TO

GUBLJENJE VREMENA I SNAGE, KAD SE OBRAZUJEMO I

ŽELIMO BITI U PROLAZNIM STVARIMA NA "NAJNOVIJEM

STUPNJU", KOJE MOGU NESTATI OD JEDNOG TRENUTKA

DO DRUGOG, I ONDA OSTOJEMO BEZ IČEGA, I KOJE NAM

NI NA KOJI NAČIN NE SLUŽE NA KONCU ŽIVOTA

PRODUŽITI GA ZA JEDNU MINUTU.

I USPRKOS SVEMU, UOPĆE NIŠTA NE ZNAMO O ONOME

ŠTO NAM MOŽE DONIJETI MALO NEBA NA ZEMLJU I

ZATIM NAM ZASLUŽITI "VJEČNI ŽIVOT"!

NIŠTA NE ZNAMO O TOMU, A HOĆEMO BITI OBRAZOVANE

ŽENE I LJUDI…!"

TO JE BIO VAPAJ JEDNE ŽENE KOJOJ JE GOSPODIN DAO ZA

SPOZNATI NJEZINU NEZNATNOST!

I KAKO MOŽE, PRISUSTVOVANJEM I

POTPUNIM PREDANJEM U SUDJELOVANJU,

NA SVETOJ MISI OSJETITI **MALO NEBA NA**

ZEMLJI.

I JOŠ JE PREKRASNE TRENUTKE OPISALA ONA U TOM SVOJEM

SVJEDOČANSTVU, KOJI SU JOJ SE DOGODILI DO KRAJA MISE.

POGOTOVO IZGLLED OLTARA KADA SE MEĐU NAS SPUŠTA ŽIVI

BOG SA SVETIM ANĐELIMA. I DUŠE U ČISTILIŠTU ISPOD

OLTARA.

PREKRASNO!

NO, MORAO BI PREPISATI CIJELU KNJIGU.

STVARNO SU ME JAKO DIRNULE NEKE RIJEČI I SITUACIJE KOJE

JE OPISALA DRAGA CATALINA.

SIGURNO ĆU I JA UNIJETI NEKE PROMJENE U MOJE

SUDJELOVANJE NA SVETOJ MISI.

BEZ OBZIRA ŠTO JE ONA SREDIŠTE MOJEG VJERSKOG ŽIVOTA,

JOŠ SAM DALEKO OD TOGA DA JU SLAVIM ONAKO KAKO TO

ŽIVI GOSPODIN, KOJI JE UVIJEK TAMO, TO ZASLUŽUJE.

I KAO DA ČUJEM RIJEČI: "POTRUDI

SE, IVANE!"

POTRUDIT ĆU SE GOSPODINE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.